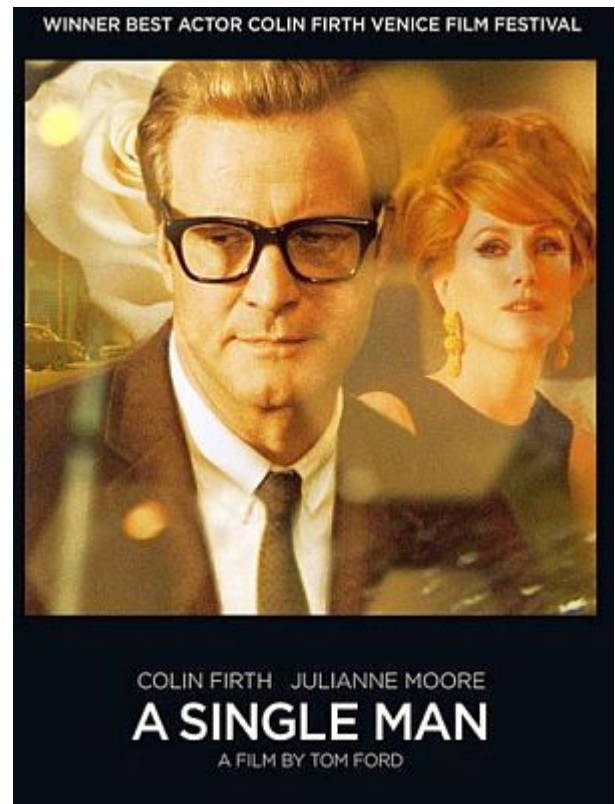

A Single Man

En mand, der kæmper for sit liv Af Jes Nysten

En mands ubærlige sorg skildres med takt og indlevelse i denne imponerende helstøbte debutfilm om en engelsk professor, der lever i 1960ernes USA, og som har mistet sine mangeårige samlever ved en bilulykke. Men det, der optog de kulørte blade, da "A single Man" havde premiere, var ikke i første omgang filmen selv, men at det var Tom Ford, den tidligere så kendte modedesigner fra modehuse som Yves Saint Laurent og Gucci, der springer ud som fuldblods instruktør med denne stilsikre filmatisering af Christopher Isherwoods roman af samme navn, og jeg skal lige love for, at Ford er i stand til at overføre sin æstetiske sans til lærredet.

Sjældent har jeg set en så pertentlig og gennemført 'lækker' stil, som man kun kan nyde - måske særligt i de små detaljer, f.eks. den måde han lader filmens farver ændre sig i små nuancer for at fange stemningen, eller når han - frækt og selvbevidst - henviser til tidligere filmklassikere. Her arbejder en mand med filmmediet, som han sikkert har gjort, når han skabte en af sine kreationer for Gucci: fuld kontrol.

Men nu er dette ikke en opvisning i stilfuldhed. Den lækre 'overflade' er nødvendig for at indfange selve emnet for filmen: en mands ubærlige sorg, der netop gnaver mere og mere indad, fordi han ikke er i stand til at kunne dele den med andre på grund af omgivelsernes 'pæne' og glatte intolerance.

Manden er den britiske professor George, der bor og underviser i Los Angeles. Året er 1962. Han har lige mistet sin samlever gennem seksten år, den noget yngre Jim, i en bilulykke, og vi følger nu George gennem et enkelt døgn, den dag han har besluttet skal være hans sidste. Men det viser sig dog, at han trods alt ikke har fuld kontrol over livet.

George har siden Jims død forsøgt at holde sammen på sit liv. Han går rundt som en levende død. Uelasteligt klædt i det ydre, men kaotisk indeni. I 1962 var homoseksualitet ligeså farlig i den amerikanske bevidsthed som atomkrig. Så han kan ikke udtrykke sin sorg og heller ikke forvente hjælp og forståelse. Kun hos veninden Charley, en anden englænder, der er strandet i L.A., møder han en vis form for sympati og forståelse (spillet af Julianne Moore, der vist ikke kan sætte en fod forkert!).

Vi får i små tilbageklip indblik i historien, og navnlig en bestemt scene viser Fords sikre greb om mediet (og Colin Firths eminente indlevelse i rollen): George bliver ringet op af Jims onkel, der fortæller ham om ulykken, men som samtidig understreger, at George ikke skal komme til

begravelsen. George holder høfligt på formerne, fortrækker ikke en mine, men vi kan se, at alt ramler sammen for ham.

Denne film ligner ikke en døgnflue. Tom Ford har virkelig greb om tingene, men hans stilsikkerhed får aldrig lov til at skygge for selve historien om en mand, der i sandhed kæmper for sit liv. Colin Firth, der aldrig helt har fået 'rollen', leverer her virkelig stjernespil. Han viser, hvordan han med eminent kontrol og enkle midler er i stand til at give et autentisk og ægte rørende billede af denne mand - uden et eneste gran af vammelhed eller sentimentalitet.

Filmfakta

USA 2009 – Instr.: Tom Ford – Manus: Tom Ford og David Scarce efter Christopher Isherwoods novelle fra 1964 – Medv.: Colin Firth, Julianne Moore, Nicholas Hoult, Matthew Goode, Lee Pace, Jon Kortajarena, Paulette Lamori, Ryan Simpkins – 99 min. – Tilladt for alle, men frarådes børn under 7 år – Biografpremiere d. 4/3 og på DVD d. 20/7 2010 – Udlejning/pressebilleder © SF Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7630&area=1>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/a-single-man-film-review-by-jeff-robson>

<http://www.nytimes.com/2009/12/11/movies/11singleman.html>